

adès dedré 'quel ùs
'mpizà gh'è 'n föc che sfòga
e dent 'ndei oci dolci
gh'è 'n fior che 'l par en sol

se scalda 'l cör seren
tegnendove par man
e i sguardi tendri e fisi
l'è 'na careza morbida

pò tut par molesin
se g'as vesin 'na stéla
che sluse e se smamise
par starte arènt doman

Giuliano

per Elisabetta e Tatu, con un sorriso

Questo/a opera è pubblicata con una Licenza Creative Commons

